

ATOGLANMY ÁYA-DA ÇAPYKSUWAR? TÜRKMEN AT MEDENİYETİ BILEN BAGLANYŞKLY SÖZ

Yusuf AZMUN*

Öz

Bu makalede Türkmencede geçen at ve binicilikle ilgili birkaç kavram üzerinde durulmuş, Türk kültürünü yansitan bu kavamların başka ulislara da ödünç verildiğine dikkat çekmeye çalışılmıştır. Bugün Türkmenistan'da edebî dilde Türkçede **cokey** olarak bilinen yarış atının binicisine **çapıksuwär** deniyor. Hâlbuki eski Türkmencede ve Türkmenenin bugünkü Yomut dialektinde **at oğlan / atoğlan** terimi kullanılmaktadır. Çoğunluğu Yomut olan İran Türkmenleri, Farsça **çabuk-suvär** yerine **atoğlan** terimini yaygın olarak kullanıyorlar. Geleneksel Türkmen at yarışlarında mesafe göz kararıyla belirleniyordu ve yarış sona yaklaştığı zaman, yarışı coşturmak için davul eşliğinde “şādiyān” adlı, zurnayı andiran bir müzik aleti ile ‘ati (hedefe) getiren’ anlamındaki “at getiyr” denen ezgi çalınıyordu. At kültüründe bu geleneklerle birlikte **atoğlan** deyimi de yok olmuştur. Hâlbuki **atoğlan** ya da **oğlan** sözü Orta Asya'dan Anadolu'ya geçtikten sonra Polonya üzerinden bütün Avrupa'ya yayılmıştır. Osmanlılarda kullanılan **at oğlunu** ve onun kısaltılmış şekli **oğlan**, Lehçeden (Leh dilinden) birçok Avrupa diline geçmiştir. İngilizcede bu söz ‘atly süvary’ ya da ‘atly savaşçı’ anlamında **uhlan / ulan** şeklinde vardır ve “yulan” şeklinde telaffuz edilir. Bu söz Sırp, Bulgar ve Romen dillerinde **ulan**, Çek dilinde **ulán**, Almancada **Ulan**, İtalyancada **ulano**, Rus dilinde de **ulany** şeklinde bazen biraz semantik değişiklige uğrayarak yaygın şekilde kullanılmaktadır. İngilizceden Türkçeye geçen **cokey** sözünün XVI. asırdan önceki ilk anlamı da ‘oğlan’dır. **At** sözü Moğol diline geçince **ağta** olmuştur; Türkmenede **ağta** ‘kısırlaştırılmış’ demek, Moğolgada da aynı anlamda kullanılıyor. Atın kısırlaştırılıp “ağta” olması hükümdarların belli atların yalnız kendindilerinde bulunması isteginden doğmuştur. **Ağta** sözü ‘at’ anlamında Farsçada da **ähtä** ya da **ähtä** **اخته** / **آخته** şeklinde korunmuştur. Atlar araba çekmek için de yararlı olmuşlardır. Macarca **kosci szeker** (“koçi çeker”i andırıyor), ‘araba’ anlamında birçok Avrupa diline geçmiştir. İngilizcede **coach** ‘otobüs’ demek. Rusçada da **коч / коç** ‘göçüp konmakda kullanılan ‘üstü örtülmüş araba’ anlamına geliyor. Bu sözin **köç / göç** ile ilgili olduğu anlaşılıyor. Atın eyeri aslında Şamanizmde kutsal sayılan koçun boynuzuna benzetilmiştir. Yayda da görülen bu şekele Eski Türkçede **ümzük** denir. Bir keçe deseni olan bu şekele bugün Türkmencede **emzik** olmuştur. Türkmenler hızlı koşan ata **bedew** derler, bu Farsça bir sözcüktür ve Arapça **beđevī** ile ilgili değildir. Makalede **üzengi** sözünün etimolojisi de ele alınmıştır.

Anahtar Sözcükler: At, atoğlan, üzengi, eyer, agta.

**WHAT IS THE TURKMEN EQUIVALENT OF ENGLISH JOCKEY -
ATOGLAN OR ÇAPYKSUWAR?
A SURVEY OF TURKMEN EQUESTRIAN CULTURE**

Abstract

This article deals with some concepts in the Turkmen language which are related to horses and equestrianism, and also the fact that these concepts reflect certain aspects of Turkish culture; some of these concepts are

* Dr.; yusufguzin@gmail.com.

borrowed by other nations. The equivalent of the word “jockey” in the literary Turkmen language is “çapyksuwar.” However, in the Old Turkmen and in the Yomut dialect of the Turkmen language the term widely used for the race-horse rider, is “at oğlan.” Yomuts in Iran who make up the majority of the population of the Turkmens in this country, have always been using the term “atoğlan” for “jockey.” In the traditional Turkmen horse races the distance is measured by the eye and when the race is approaching the finish line, a musical instrument, not in use anymore, called “şadiyan= shadiyan”, accompanied by a drum, played a tune to motivate the jockeys, called “at getiyr” meaning ‘(the tune which) brings the horse to the finish line.’ Together with this tradition the term “atoğlan” has disappeared in equestrian culture in Turkmenistan. However, the word “atoğlan” or its shorter version “oğlan” after passing from Central Asia to Anatolia was widely spread in Europe through Poland. The Poles borrowed “atoğlani” and its shorter version “oğlan” from the Ottomans and passed it onto other European countries. Polish **ulan** has become **uhlan** or **ulan** in English which means ‘light cavalry armed with lances and sabres.’ This word also exists in Serbian, Bulgarian and Romanian as **ulan**; it is **ulán** in Czech, **Ulan** in German, **ulano** in Italian and in Russian it is used as **ulany**. These words are widely used with some slight semantical change. The word “jockey” which has become “cokey” in Turkish meant a ‘boy’ or ‘oğlan’ as in Turkish before the 16th century. The word **at** in Turkic languages, has become **agta** in Mongolian; **ağta** in Turkmen means ‘castrated’; it means the same in Mongolian. Castration of the horses is due to the fact that in the olden times some rulers did not wish other people have horses similar to theirs. The word **agta** has been preserved as **ahta** (ähtä) or **āhta** (āhtä)¹ in Persian. Horses were also used to pull carts. The English word **coach** was taken from Hungarian **kosci szeker** (pronounced as cochy seker) and it is used in different forms in other European languages. The word **коч** (pronounced koch) in Russian means ‘a covered cart used to move from one place to another’ and it resembles Turkmen and Turkic **köç** / **göç**. The saddle of horse originally was made in the shape of the ram horn which was sacred in Shamanism. This shape which was also seen in bows in the distant past, was called **ümzük** in old Turkish. This word has become **emzik** in Turkmen and it is used for a design in felt. The word **bedew** in Turkmen is a Persian word meaning ‘a race horse’ and it is not related to Arabic **bedevi** meaning Bedouin. This article also deals with the etymology of the Turkic word **üzengi** meaning ‘stirrup.’

Keywords: At, atoğlan, üzengi, eyer, agta.

Giriş¹

Taryhda köp halklaryň durmuşynda we medeniýetinde uly rol oýnan at mydama güýjüň we akylyň simwoly bolupdyr. Uzak asyrlaryň dowamynda adamynyň derdine ýaran, onuň bilen ýanaşyk ýaşap, adamdan terbiye alan, ynsanyň hemişelik hemrasyna, kömekçisine, wepaly dostuna öwrülen at haýwanat dünýäsinde örän üýtgeşik **duýgur** hem-de **akyllu** jandardyr.

Köne döwürlerde türkmen durmuşy at gaýraty bilen berk baglanychkly bolupdyr. Şol sebäpdelenem biziň ene dilimizde at hem atçylyk bilen bagly onlarça nakyllardyr atalar sözleri döräpdir. Türkmenleriň ata bolan üýtgeşik hormaty olary hatda kowumdaş türki halklaryň

¹ Türkmence yazılan bu makalenin imlâsı Türkçeden farklıdır; kavim ve dil adları, Türkmen imlâsına göre küçük harflerle yazılmıştır: *türk, türkçe, rus, rusça, arap, arapça, şaman, oguz (oğuz), mongol vb. gibi.*

arasynda-da tapawutlandyryar. Öz topragyna, iline asyrlar boýy artykmaç sarpa goýan we dogduk toprak üçin her demde maldan-başdan geçmäge taýyn bolan türkmenler bu mukaddes baglanyşygy aňlatmak üçin “Il oňlasa, atyňy soý!” diýen nakyly döredipdirler. Munuň manysy – il-ýurt üçin gerek bolsa, adam hatda jynna deňap ýören gymmatlygyndanam geçirip biler diýmekdir. Bu nakylyň aýratynlygyny aňlamak üçin turki halklaryň köpüsinde at eti iýilse-de, türkmenleriň at etini iýmeýändigini ýatlamak hem ýeterlikdir. Türkmende bedew at adamlaşdyrylypdyr, biziň ata-babalarymyz, eger tohum at olse, ony adam kimin hormatlap, ýere depin edipdirler.

At we Atbakarlar Bilen Bagly Käbir Konseptler

At bilen baglanyşkly ilkibaşdan **akyllı** sözünü ulanmagymyzyň özüne ýetesi sebäbi bar. Arap dilinde *at* üçin ulanylan **färäs** sözi türkmen dilinde **parasa:t** sözüne öwrülen **fära:satiň** düýp sözüdir. Elbetde, arap dilinde dörän bu adalga tötanden däldir. Häzirki zaman türkmen dilinde ulanylýan **syýasat** sözi-de arap dilinde aslynda "haýwanlary terbiýelemek, olara gowy garamak" diýmek. Bu sözden, arapçada, "haýwanlara, ylayta-da atlara terbiýe beren" manysyndaky sypat **sa:'is** görnüşinde ulanylýar (El-Munjid, 1927: 373). Bu söz türkmen hemde häzirki zaman türk dilinde **seyis** bolupdyr. **Syýasat** sözi başga manylarda, şol sanda "jeza bermek, gorkuzmak" ýaly manylarda-da ulanylýypdyr. Pars dilinde-de **siýa:sät kärdän** goşma sözi "jeza bermek, gorkuzmak" manysynda ulanylýar (Moin, 1381 H.Ş.: t. II, 1966-1967). Türkmen dilinde **abaý-syýasat etme** sözi-de edil şol manyny aňladýar. Arapça **akl** "akyl" sözi-de "ayagy baglamak" (Moin, 1381 H. Ş.: t. II, 2327), "düýän ayagyny epläp baglamak" diýmek (Sary, 1984: 1031). Bu sözler käbir haýwanlaryň durmuşdaky ähmiyetini görkezýär.

Geçmişde belli bir döwürde türkmen dilinde seýse **mä:ter** diýlipdir. Bu söz parsça **mehtär** sözünden alınan. Bu söz şu manylarda ulanylýypdyr:

1. *Ulurak, iň uly;*
2. *Bir halkyň başyny tutan* (uly adam);
3. *Pygamber, Muhammet pygamber, başga pygamberleriň atlarynyň öňünden gelýän sypat: mehtär* Musa;
4. *Sefewitler döwründe saray gullukçylarynyň başy;*
5. *Atbakan, seýis* (Moin, 1381 H. Ş.: t. IV, 4460).

Bu düşündirişler köne döwürde türkmenleriň arasynda seýsleriň mertebesiniň beýikligini görkezýär. Türkmen diliniň sözlüğine girizilmediğ **mäter** ene dilimizde ozal ulanylan söz. Meselem, meniň atamyň kakasyňy ady –**Mäter** Çakan. Bu at başda maňa-da

dakylan. Uly agalarym maňa "atam" manysynda "kakam" diýärdiler. Türkmen dilinde unudylan **mehtär** > **mä:ter** sözi häzirki zaman azerbayjan dilinde **mehtər** (okalyşy: *mehtär*) görünüşinde ulanylýar.

Türkmen dilinde gadymdan bări ulanylan **at**, **aýgyr** <**adhgyr** (*dh*, bir hili peltek /z/ sesini görkezýär, gadym döwürlerde ulanylan bu ses soňraky döwürlerde /j/ sesine öwrülipdir: "Rownakul-yslam"yň gadymy golýazmalarynda **aýak** sözi **adhab** görünüşinde ýazylypdyr), **ýylky**, **ýunt** ýaly sözleriň gelip çykyşy barada, indiki setirlerde görkezilişi ýaly, üýtgeşik düşünjeler bar.

At Bilen Bagly Käbir Sözleriň Gelip Çykyşy

At sözi, umuman aýdanyňda, ähli türki dillerde diýen ýaly ulanylýan söz – münülýän haýwanyň umumy ady. Gadymy argu diliniň häzirki zamanda ulanylýan görnüşi bolan halaççada **at** sözi başyna /h/ protezi goşulansoň, **hat** bolupdyr. Çuwaş dilinde ata **ut** diýilýär. Çünkü bu dilde /a/sesi /u/ sesine öwrülip bilýär. Wenger dilinde ata berlen **Ió** adynyň türkiden alnan bir sözdüğine, onuň **ulag** sözünden alnandygyna ynanylýar. Mongol dilinde ata **mori(n)** diýilýär; bu söz rus diline **merin** görünüşinde geçipdir [Eren, 1999: 24]. Rusçada bu sözün "igdiş" manysy da bardır. Şipowa rusça **loşad** "at" sözünüň **alaşa+at** sözünden dörändigini yazýar (Şipowa, 1976: 223-224). Türkmen dilindäki **alaşa** sözi tatarçada-da "at - merin" manysynda giňden ulanylan söz (Tatarsko-russkiy slowar, 1988: 28). Şonuň üçin rusça **loşad** sözünüň tatarçadan alnan bolmagy ahmal.

Agt, ýa-da **agta** sözi mongol dilinde "biçilen" diýmek: **agta mori** "biçilen at". Käbir turkologlar **at** bilen **agta** sözünüň aslynyň birdigini belleýärler. Olar, mongol dilinde türki **batışlık** düýp sözünüň-de **bagt-** görünüşüne öwrülýändigini göz öňünde tutup, bu netijä gelýärler (TMEN, 1963: 8). Mongol diliniň bir düzgüni boýunça käbir ýeke bogunly sesleriň soňuna bir çekimli ses goşulýar. Bu düzgün boýunça **agt** sözi **agta** bolupdyr. Bu söz türkmen dilinde diňe "gysyrlaşdyrylan" manysynda ulanylýar. Munuň beýle bolmagy, belki-de, gadym wagtlarda hökümdarlaryň we hanlaryň belli bir atyň diňe özlerinde galmagy üçin, ýa-da atlarynyň tohumynyň ýaýramazlygy üçin atlaryny biçdirmeleri bilen baglanyşykly bolmagy ähtimal. **Agta** türkmen dilinde-de "biçilen" diýmek. Pars dilinde bolsa bu söz hem "biçilen" hem-de "at" manysynda **äxtä** we **a:xtä** اخته / اخته görnüşünde bar. Bu sözden dörän **a:xtä:çi:** ýa-da **a:xtä-beýgi** < **agta begi**, pars dilinde, "hökümdaryň atlarynyň sakçysy ýa-da mäter" manysynda ulanylýar (Moin, 1381 H. Ş.: t. I, 34). **A:xtäçi:-xa:ne** ýa-da **äxta:ji:-xa:ne** bolsa "gadym emirler we patyşalar, ylaýta-da mongol hanlarynyň saraylarynda işleyän mäterleriň ýaşayán jayý" diýmek. **Agta** sözi Türkmen dilinde **igdiş** sözi bilen baglanyşykly bolup biler. Bu soňky söz Şeýh Süleyman Efendiniň Lügat-i Çagataý atly sözlüğinde, türkmençe terjimesi bilen, şeýle

düşündirilýär: "Aýgyry we baýtaly başga-başga jynsdan bolan atdan önen at; bu söz adam üçinem ulanylýar; agta, 'burma' at". (s. 56). Osmanlylarda-da *ahta* sözi 'biçilen at; terbiye edilen at' manylarynda ulanylypdyr (Meninski, 2000: t. I, 94).

Aýgyr sözi örən gadymy söz, gadymy tekstlerde **adhgyr** görünüşinde bar. Bu söz örən gadym döwürlerde mongol diline geçip, *ajırqa* bolupdyr (Clauson, 1972: 47). **Adhgyr** oguz dilinde **aýgyr** bolupdyr. Kaşgaryda şeýle bir oguz nakyly bar: "Kolan (kulon) kudugka tüsse kurbaka **aýgyr** bolur" - "*Gulan guýa gaçsa, gurbaga aýgyr bolar*" (DLT, 1998: t. III, 122). Bu sözüň gelip çykyşy barada üýtgeşik düşünjeler bar. Türkologlaryň käbirleri bu sözüň **adh-**/**aý-** "aýýrmak" ýa-da "ýaratmak" manysyndaky **aý-** işliginden dörändigine ynanýarlar. Sewortýan-da **adhgyr/ aýgyr** sözüniň "*ad*- ~ *az-* "seksual arzuwy köpelmek" işliginden emele gelendigini ýazýar (Eren, 1999: 28). Görnüşi ýaly, sözüň anyk etimologiýasy belli däl. Muny bilmek hem kyn. Edil şular ýaly **ýylky** hem-de gadymy tekstlerde: 1. *at*; 2. *at sürüsi*; 3. *baytal* manylarynda ulanylan **ýunt** sözüniň etimologiýasy-da çylşyrymly.

Arap dilinde **ba:diýe** sözi "*çöl*" diýmek. Bu söz "*çöle çykmak, çöl, açık meýdan*" ýaly manylardaky **bädw** düýp sözünden dörän. Bu soňky sözüň ýene bir manysy "*nomad*". Çölde ýasaýana arap dilinde **ba:di:** diýilýär. Bu söz köplük sanda **ba:du:n** bolýar (Sary, 1984: 78-79; El-Munjid, 1927: 27). **Bädewi: /bädwi:** sözi-de "*çölde ýasaýan*" manysynda arap dilinde we başga dillerde giňden ulanylan söz. Bu sözüň köplük sandakysy arap diliniň grammatiki düzgüni boýunça **bädäwiýýu:n** bolsa-da, **bedwin** görünüşinde XV asyrda fransuz diline, bu dilden-de XVII asyrda beýleki Ýewropa dillerine, şol sanda rus diline (**бедуин**) geçipdir (Chambers Dictionary of Etymology, 2003: 85).

Bu düşündirişlere garasaň, türkmen dilinde ulanylýan **bedew** sözi çölüň agyr şartlarına çydap bilýän güýcli "**bedewi**" aty aňladýan ýaly görünýär. Ýöne **bedäw** sözi pars dilinde "*calt çapýan, yüwruk*" manysynda ulanylýar (Moin, 1381 H. Ş.: t. I, 488). Bu-da at bilen baglanyşykly başga bir etimologik çylşyrymlylygy döredýär. Elbetde, bular geljekde ginişleýin derňelmeli.

Oglan we Atoglan Sözleriniň Gelip Çykyşy we Ýaýraýyşy

Atlaryň käbir görnüşlerine berlen atlar barada bu gysgaça maglumatdan soň, **at oglan** > **atoglan** sözünü derňaliň. Belli bolşy ýaly, at çapyşykda atyň üstünde oturan, aty çapdyryan adama türkmen dilinde **çapyksuwar** ýa-da **atçapar** diýilýär. Käbir türkmen dialektlerinde bolsa oňa **atoglan** diýilýär. Bu sözi anyklamak üçin **oglan** sözi barada düşündiriş berilmegi yerliklidir.

Oglan sözi **ogul** sözünden gelýär. Bu söz, haýsy jynsdan-da bolsa, aslynda "çaga" üçin ulanylyp, ýöne many taýdan esasan erkek çaga degişli edilipdir, soňra-da diňe erkek çagalar üçin ulanylypdyr. Gadymy tekstlerde **ogul** sözi köplük sanda **oglan** bolupdyr, meselem: ..*sabymyn tüketi eşid ulaýu iniygünüm oglanym*" *sözümi başdan soňa eşidiň, ilki inilerim* (we) *ogullarym*" (Ergin, 2005: 2). Görnüşi ýaly, bu sözlemde **oglan** "ogullar" diýmek. Kaşgary **ogul** sözünü düşündirende, onuň köplük sany **ogullar** bolmaly bolsa-da, **oglan** sözünüň-de edil 'erkekler' üçin **eren** diýlip ulanylышы ýaly, köplük sany görkezýän sözdüğini bildirýär (DLT, 1998: t. I, 74). Häzirki zaman türk dilinde **eren** köplük at däl-de, özünü Hudaýa adaglan, ýagny bagş eden öwlüýä mertebesindäki adam üçin ulanylýar. Bu söz aslynda köplük sandaky söz bolsa-da, edil **oglan** sözi ýaly soňuna +**lar** goşulmasy goşulýar. Sopy (sufi) derwüşler biri-birine **erenler** diýip ýüzlenýärler.

Oglan sözi "gullukçy" manysynda-da ulanylýar. **İskender Beg Türkmeniň** ýazan "Ta:ri:h-i A:lem-a:ra:-ýi Abba:si:" atly eserinde şeýle setirler bar: "... gullukçiýan-i ordu ... ki rumiýa:n **at oglany** gu:yänd "Osmanylaryň **at oglany** diýyäni goşun hyzmakärleri" [s. 703], "... äz na:-ya:bi:-yi a:zu:kä (a:zu:qä) çänd nafär äz pa:şa:ýa:n wä sänja:kbegiýa:n ra: ...ba: ta:ýifä (-i) **at oglani:** bä-täläb-i a:zu:kä mi:firista:dänd "azyk ýeterlik bolmany üçin, goşunyň ýokary derejeli adamlaryny we **at oglanlaryndan** bir toparyny iýmek-içmek tapmak üçin iberýärdiler" [ş. y.'de, s. 824]. Bu mysallardan görnüşi ýaly, **at oglan** sözi, "at bakan gullukçy" manysynda ulanylýar. Azerbayjan dilinde at bakanlara **at uşagy** diýiliýär. **Uşak** sözi türk diliniň gepleşiklerinde "çaga" diýmek', edebi dilde bolsa "gullukçy, nöker" manysynda ulanylýar. Fransuz dilinde hem **garson** "çaga" hem-de "restoranlarda hyzmat edýän adam" manysynda ulanylýar. Bu söz şu soňky manysynda halkara söze öwrülen. **Atoglan** sözi iňlis dilinde **jockey**; bu söz XVI asyrda "oglan, çaga" manysynda ulanylypdyr (Oxford Dictionary of English Etymology, 1966: 496).

Gzykly mysallardan biri-de türkmençe at bilen baglanyşykly bolan **oglan** sözünüň iňlis dilinde-de barlygydyr, iňlis dilinde bu söz **uhlan** ýa-da **ulan** görnüşinde ornaşypdyr. *U:la:n* ýada *ýu:la:n* diýlip okalýan bu söz iňlis diline polýak dilinden geçipdir.

New Ýorkdaky atçylyk muzeýinde **uhlan** atly bir at üçin ýadygärlilik gurupdyrlar. Hiç ýeňilmedik bu atyň eýesi, Stanford Uniwersitetiniň gurujysy Leland Stanford bolupdyr.

Uhlan > ulan sözi ilki Polşanyň armiýasynda, soňra-da Günbatar Ýewropada harby işe alnan uzyn naýzaly söweşijilere berlen at. XVII asyrda **oglan** sözi polýak dilinden nemes diline, ondan-da iňlis diline geçipdir (Collins English Dictionary, 1992: 1666). Bu sözün tatarçadan alnan bolmagy-da mümkün, çünkü tatarlaryň Altyn Orda eposynda **uglan** sözi diňe bir "erkek

çaga, ýaş ýigit" ýaly manylarda ulanylman, eýse "ýokary mertebeli [aristokrat synpyndan] söweşiji" manysynda-da ulanylan söz.

Ulan sözi rus diline-de ir döwürlerde giripdir. Bu dilde ýeňil ýaraglanan atly goşunyň esgerlerine "ulany" diýilýär. Rus klassyk şahyry M. Lermontowyň "Borodino" atly goşusyndan bir mýsal:

Уланы с нестрыми значками,

Драгуны с конскими хвостами...

(Ulanlar dürlü-dürlü nyşanly,

Dragunlar atguýruk çokully...)

Ýöne, rus etimologlarynyň käbiri bu sözi aslynda mongol dilindäki "**oola**", ýagny *beyik* sözünden gelip çykan diýip hasaplaýarlar we türki dillerde onuň "*saylama goşun*" manysynda ulanylýandygyny belleýärler.

Hanyň janpenasyna-da **uglan** diýilýär (Bikinnin, 2008: 9). Iskender Begiň ýokarda getirilen setirlerinde duşyan, soňra pars diline-de geçen, osmanlylaryň (türkmenleriň) dilinde ýörgünli bolan **at oglan** sözünü ünsden düşürmeseň, onda **uhlan** sözünüň polýak diline Osmanly hökümdarlygy döwründe geçendigine ynansa bolar.

Serbçede, bolgar we rumyn dillerinde **ulan**, çeh dilinde **ulán**, nemes dilinde **Ulan**, italýan dilinde-de **ulano** häzirki zamanda giňden ulanylýan, aslynda türkmençe **oglan** sözünden dörän sözlerdir.

Gadymy tekstlerde we Osmanly döwründe, şeýle-de käbir Günbatar ýurtlarda ulanylan **oglan** sözünüň beýleki manylary barada, ýagny häzirki zaman türkmen dilinde ulanylýan **çapyksuwar** manysynda-da ulanylýandygyny agzap geçdik. Emma gadym zamanlarda ulanylan **at oglan** sözi häzirki zaman türkmen edebi dilinde ulanylmaýar. Taryh boýunça ulanylan bu söz käbir türkmen dialektlerinde, ylaýta-da Türkmenistanyň günbatarynda saklanypdyr. Biz bu ýerde bu sözi giňişleyin derňemekçi däl, diňe türkmen dilinde ýatdan çykyp giden türkmeniň atçylyk medeniyetinde uly orny bolan **at oglan** sözünüň bardygyny ýörite nygtamak isleyäris. Häzirki zaman türkmen dilinde bu aňlatmanyň ýerini **çapyksuwar** diýen söz eýeläpdir. Bu sözdäki **çapyk** sözi 'at çapmak' bilen baglanyşkly türkmen sözi bolsa-da, "çalt, çalasyn, tiz" ýaly manylarda pehlewi dilinde-de bar (Mackenzie, 1971: 56). **Suwar** "münén ýa-da müniiji" manydaky pars sözi. Näme üçindir, deregine pars sözi alnyp, arassa türkmençe **at oglan** (**atoglan**) sözi ýatdan çykarylypdyr. **At oglan** – hökman ýaş oglan bolmaly diýildigi däl, agramy ýeňil bolsa, ol uly adam-da bolup biler.

Gadymky Türkmen At Çapyşyklary

Ýöne meniň ýaþlygymda uly toyłarda türkmen däbi boýunça geçirilen at çapyşyklarynda çapyksuwarlar köplenç kiçijik oglanlar bolardy. Aýlawlar gaty daşdan aýlanýardı. Çapysygyň iň ulusy-da 12 aýlaw bolardy. Ýaryşyň guitarýan ýerine **toýhana** diýlerdi (Türkmenistanda **torhana** diýilýär). Toýhanada laňnara we häzir ulanyşdan galan **şadyýa:n** atly bir saz guraly bolardy. Ýaryş soňlap, atlar pellehana golaýla berende, sazandalar ýaryş joşdurmak üçin **şadyýany** çalyp başlardylar. Şadyýanda çalynýan ol saza "**at getiýr**" diýilýärdi. Şol döwrüň meşhur şadyýançysynyň ady Çatdy. Ol gowy görülyän bir ýaþulydy. Käbir gülkünç ýagdaýlar üçin ulanylýan “Çatyňky ýaly” sözi-de şol döwürlerde türkmen diliniň yerli gepleşigine giripdi.

Ähli ýaryşlarda soňky ýetilmeli ýere, ýagny pellehana, **tarp** diýilýärdi. Tarpa ýakynlaşanlaryn da, at oglanlar, atlaryna güýçleri ýetmänsöň, biri-birini gamçylap başlaýardylar! Haýsy atyň çykanlygyny kesgitleyän ýaryşyň eminleri-de toýhanada durýardylar. Eminler – ýaþuly hajylardan we ahunlardan ybarat bolardy. Atyň eýesi haýsy taýpadan bolsa, şol taýpadan bolanlar atyň fanatik janköýeri bolardylar. Käwagt bir tohumdan bolan atlar bir tapgyrda ýaryşyärdylar. Öz taýpasynyň aty çykman, onuň tohumdaşy çykaýsa, türkmen janköýerleri atlary adamlaşdyryp, ýagny atlary adam derejesine göterip: “Aý zyýany ýok, o-da biziň garyndaşymyz” diýişip, gynanyp duran hem bolsalar, özlerine göwünlik bererdiler. Arkaňda bir ýaþuly duran bolsa dagyn ýeňsäň hut tüýkülikden dolardy. Çunki gowy görýän atlaryna göz degmesin diýip, “tüf-de tüf” bolşar durardylar.

Ataraba bilen Bagly Ýewropada Ýaýran Türkmen / Türki Sözler

Atlaryň ýerine ýetirýän işleriniň biri-de arabany çekmegidir. Gadymy tekstlerde araba **kaň** diýilýär. Manysy üýtgän bolsa-da, türkmen dilinde **gaňña** sözi kaňdan dörän sözdür. Köne tekstlerden bize belli bolşuna görä, gadym döwürlerde ataraba ulanan türkmenlere-de **kaňly** diýipdirler.

Cekmek sözi häzirki zaman wenger dilinde araba için ulanyan **szeker** (okalyşy: *seker*) sözünü ýada salýar. Bu ýerdäki **çekme** hereketini atlar ýerine ýetirýär. Käbir çeşmeler **szeker** sözünüň arabalary bilen meşhur bolan Wengriýanyň **Kosci** (*koçi* diýlip okalýar) şäheri bilen baglanyşyklydygyny bildiryärler (Chamebers Dictionary of Etymology, 2003: 183). Ýöne **köç>göç** bilen atyň arasynda baglanyşyk bardygy aýdyň. Bu baglanyşygy rus dilinde görse bolýar. Çunki bu dilde **koç** (*koç*) sözi “*göçüp-gonmakda ulanylýan üsti örtülgî araba*” manysynda ulanylýar.

Häzirki zamanda iňlis dilinde "awtobus" manysynda ulanylýan **coach** (okalyşy: *kowç*) sözi-de **göç** bilen baglanyşykly bolmaly. Bu söz iňlis diline 1556-njy ýylда orta fransuzçadan **coche** görnüşinde (okalyşy: *koş*) giripdir. Bu fransuzça söz, wenger dilinden nemes diline **Kotsche** (okalyşy: *koçe*) görnüşinde geçen sözden alnypdyr. Bu söz häzirki zaman nemes dilinde **Kutsche** (okalyşy: *kuçe*) görnüşinde ulanylýar. **Göç çeker** sözünden dörän "**koç**" wariantlary ýewropa dilleriniň hemmesinde diyen ýaly eyýäm ir wagtlarda ymykly ornaşypdyr: ispan we portugal dillerinde **coche**, italýan dilinde **cocchio**, golland dilinde **koets**, polýak dilinde **kocz** bolupdyr... [Chambers ... şol ýerde]. Rus dilinde-de, öň-de belläp geçişimiz ýaly, türkiden geçen hem-de "*göçüp-gonmakda ulanylýan üsti örtülgı araba*" manysynda **коч** (**koç**) sözi we ondan dörän **кочеватъ** (**koçewat**), **кочёвка** (**koçýowka**) ýaly göçmek bilen baglanyşykly birnäçe söz bar. **Koç** sözünden **кибитка** (**kibitka**) sözi döräpdir (Bikinnin, 2008: 4). **Кош** (**Koş**) sözi-de rus dilinde "*çadır, lager*" ýaly manylarda ulanylýar; **кучеп** (**kuçer**) sözi-de "*awtobus* [iňlisçe *coach*] *sürýän*" diýmekdir.

Üzeňni Sözüniň Gelip Çykyşy

Atly goşunyň pyýada goşundan üstünligi taryhda birinji gezek atly german kowumlarynyň (rimliler olara **warwarlar** diýipdirler) 378-nji ýylда rimlileriň pyýada goşunyny ýeňende görlüpdir. Ýöne söweşde eýeriň üstündäki pyýadadan elmydam üstün çykybam durmandyr. Atlynyň üstünligi **üzeňni** diýilýän guralyň ulanylmas, ylayta-da bu guralyň ýaýramas bilen başlanypdyr. Eýeriň üstünde oturana örän köp hereket mümkünçiliginı beren bu gural arabadır eýerden soňra tapyлан iň uly täzelik hökmünde görülýär.

Üzeňniň haçan we haýsy halkyň oýlap tapanlygy baradaky maglumatymyz arheologiya arkaly tapyлан materiallar bilen baglanyşykly. Arheologiki maglumatlara görä, üzeňni biziň eramyzdan öňki döwrüň soňky asyrlarynda Içerki Aziýa sähralarynda tapylypdyr (Tekin, 1990: 71).

Uly pars imperatory Kambyses, biziň eramyzdan 500 ýyl öň, üzeňnisiz atyna bököp münende ýaragy göwresine sanjylyp ölüpdir. Soňraky döwürlerde Sasanid döwletiniň (226-651) atylarynyň üzeňnileriniň ýokdugy şol döwrüň atylarynyň suratlarynda görülýär. Günbatarda, Rim we Wizantiýada 700-nji ýyla čenli bolan suratlarda we heýkellerde atylaryň üzeňnişi ýok. Üzeňniň Ýewropada VIII asyrdan ulanylyp başlanandygyna ynanylýar.

Yslam dünýäsinde-de **üzeňni**, arap goşunlary Sasanid häkimiyetini ýykyp, Aziýanyň içine aralaşandan soňra, ýagny VII asyryň soňlarynda, ulanylyp başlapdyr.

Arabystan we Hindistan ýaly gyzgyn klimatly ýerlerde ata ýa-da başga bir haýwana aýakýalaňaç, ýa-da türkmen halk gepleşiginde **ýelken** diýlip atlandyrylyan aýaga ildirilýän

çepek köwüşli münen adamlaryň ulanan gowşak düwün ýa-da halka görnüşindäki üzeňnisine aýagyň diňe başam barmagy ildirilýän eken. Araplar muňa **garaz** غرّاز diýipdirler. Arap dilinde bu sözüň düýp işligi “*ildirmek*” diýmek (Sarı, 1984: 1087-1088). Sowuk yurtlarda bu tilsim bilen gzyklanan bolmandyr.

Ilki üzeňileriň iňlislerde-de ýüpden bejerilendigini olaryň dilinde üzeňni üçin ulanylýan **stirrup** sözüniň etimologiýasyndan bilse bolýar. Bu sözüň asyl manysy “*ýüpden halka*”. Bu söz gadym iňlis dilinde **stirap**, **stigrap**, orta iňlis dilinde-de **stirop**, **styrope**. Bular gadym iňlis dilinde “*ýokary çykma*” manysyndaky **stigan** infinitiwinden döräpdir. Sözleriň soňundaky – **rap** we **rope** “*tanap, ýüp*” diýmek (Chambers Dictionary of Etymology, 2003: 1069). Sözüň bu iki bölegi bilelikde “*münmek we yokary çykma üçin ulanylýan ýüp*” manysyny aňladýar.

“Üzeňni” diýilýän gural, gyzgyn bolmadyk klimatlarda, meselem, İçerki Aziýa sähralarynda türki halklar, şol sanda türkmenler tarapyndan biziň eramyzdan öňki asyrlarda döredilipdir. Soňra-da bütin dünýä, ylaýta-da Rim we Wizantiýa dünýäsine awarlar tarapyndan ýaýradylipdir (Tekin, 1990: 73).

Üzeňni sözüniň gelip çykyşy hakda üýtgeşik düşünjeler bar. Bu söz hakynda birinji düşündiriş beren osmanly sözlükçi Şemseddin Samidir. Ş. Sami “**üzengi**” sözüniň **üzemmek**den gelendigini ýazýar (Sami, 2004: 204). W. Bang, bu sözüň ýokary çykma hereketi bilen baglanyşygyny göz öňünde tutup, “*üst*” manysyndaky **üze** bilen baglanyşykly bolup biljegini ýazýar (Bang, 1919: 47-48). Käbir türkologlar bu sözüň mongolça **dörüge** sözünden çykandygyny áýtsalar-da, bu düşünjä garşı çykan köp bolupdyr. Olar bu mongol sözüniň wokalizm taýdan **üzengi** sözi bilen utgaşmaýandygyny nygtáýarlar. Üzeňni sözi ýakut dilinde **myr**, çuwaş dilinde-de **ýener** bolupdyr.

Üzeňni beýleki türki dillerde **zöngi**, **üzeňgi**, **üzenge**, **üzöngi** ýaly görnüşlerde bar. Garagalpak dilinde **üzengi** sözi bar, bu sözüň **zeňgi** görnüşi-de bu dilde “*merdiwan*” diýmek (Eren, 1999: 430). Türk diliniň halk gepleşiginde-de **üzgü** “*merdiwan*” manysynda ulanylýar (D.S. 1993, t. XI, s. 4085). **Eren**, çeşme görkezmän, türk dilinde **üzgeç** sözüniň “*ýüp merdiwan*” manysynda bardygyny ýazýar hem-de “**üzengi**” sözüniň **üz-** işliginden dörändigine ynanýar we düşünjesini subut etmek üçin türkmen dilinde ulanylýan **aýagyň ýerden üzmek** jümlesini görkezýär (Eren, 1999: 430). Gadymy tekstlerde bu söz **izengü** we **izengülük** görnüşlerinde-de ulanylipdyr. **Üzeňni** sözi başga dillere-de üýtgeşik görnüşlerde geçipdir-bolgar dilinde **zengiýa**, arap diliniň halk gepleşiklerinde **zengawa** görnüşinde bar. **Üzeňni** sözi birinji gezek “Kutadgu Bilig” kitabynda ulanylipdyr:

Kara tapsa begler bedüyür kopar

Üzengü bar erse çigen berk kapar

“Halk wezipesini ýerine yetirse begler ulalar

Üzeňni bar bolsa (adam) uýany gayym tutar” (K.B., 1979: 6110-njy setir).

Ýokarda beýan edilen düşünjeleriň esasynda üzeňiniň merdiwan ýaly ulanylýan ýupden taslanan bir gural bolandygyny kabul etse bolar. Ýöne, Ş. Tekin, bir uýgur tekstinde geçen “*daban*” manysyndaky **izengülük** sözi esasynda, üzeňiniň aslynda XI asyrдан öň dabanlyk ýaly bir manyny aňladandygyny, XI asyrдан soňra başyndaky /i/ sesiniň /ü/ sesine öwrülendigini yazýar (Tekin, 1990: 80).

Gadymky görnüşi **üzengi** ýa-da **üzengü** bolan bu söz türkmen dilinde **üzeňni** bolupdyr. **Üzeňisinden üç geçmek**-de “ýaranjaňlyk etmek” diýmek. Magtymgulyda şeýle bir beyit bar:

Ol ne adamzatdyr, bir at münerler

Üzeňisi suwdan, jylawy batdan. (A. Meredow, 1997: t. III, 882)

Şahyr, “Üçi öwlatdan” atly goşgusyndan alınan bu setirlerde suwda ýüzen gämini nazarda tutup, tapmaça görnüşinde sorag beripdir.

Eýer Sözi we Onuň Şamanizm Bilen Baglanyşygy

Eýeriň birnäçe müň ýyllyk geçmişi bar. İçerki Aziýada biziň eramyzdan baş asyr öňki döwre degişli doňup galan bir gabyrda keçe, gaýış we gzyldan bejerilen nagyşly eýer örtükleri tapylypdyr. Biziň eramyzdan 200 ýyl öň-de Aziýa atylarynyň keçeden hem ağaç çarçuwaly eýerleriniň bolandygy hakda arheologiki maglumatlar bar. Türkmenleriň “*At almankaň, eýer al*” diýen ýaly atçylyga degişli ençeme nakyllary-da, belki-de, olaryň at medeniyetiniň örän gadymy döwülerden gözbaş alyp gaýdýandygyny görkezýän dilde saklanyp galan alamatlardyr?

Eýer sözünüň gelip çykyşy-da çylşyrymlı bir soragdyr. Bu barada üýtgeşik düşünjeler bar. Gadymy tekstlerde **eder** (*edher*) görnüşinde geçen bu söz, häzirki zaman Türki dillerde **eýer**, **iýer**, **eger**, **eňer**, **ezer**, **izer** ýaly görnüşlerde ulanylýar. Mongol dilinde eýer üçin **inggirçag** we **ýanggirçag** sözleri ulanylýar. Bularyň ikinjisi “*eýer*” hem-de “*palan*” manysynda ulanylýar (Lessing, 2003: t. I, 683). Bu ýerdäki **+çag** goşulmasы mongol dilinde bar bolsa-da, türkmen we beýleki käbir türki dillerde **+çak**, **+çuk**, **+sak**, **+suk**, **+sa/+se** görnüşlerinde **+lyk/+lik** goşulmasynyň wezipesini ýerine ýetirýärler. Şu sebäpden, edil **izengülük** mysalynda bolşy ýaly, “*eýer*” manysynda ulanylýan sözüň soňuna **+lyk/+lik** goşulmasynyň wezipesini ýerine ýetirýän bir goşulma goşulypdyr. Başgaça aýdanyňda, **eýer**,

eýerlik bolupdyr. Türkolog Doerfer-de **inggirçag / ýanggirçag** sözünüň turki sözdügini ýazypdyr (TMEN, 1963: 562). Bu söz čuwaşça **ýener** bilen baglanyşykly ýaly görünüyär.

Görnüşine görä, **eýer** sözünüň etimologiýasy örän çylsyrymly. Biz hazır bu meseläni goýup, türkmen eýeriniň başga bir aýratynlygyny derňap göreliň. Belli bolşuça, gadym türkmen eýerleriniň gaşy we arka tarapy goçuň şahy ýaly egidir –ol tutuşlygyna bir dag goçunyň şahyny ýada salýar. Bu goçlara gadym wagtlarda **goňurbaş** diýlipdir. Şamanizmde dag mukaddes mekan hasap edilýär (Ögel, 2002: t. II, 363, 430, 438). Házırkı zamanda Günorta Amerikanyň şamanistleri her ýyl belli bir wagtda dagda festiwal geçirýärler. Mukaddes bolan daglarda ýaşaýan goňurbaş ýaly haywanlara-da öwlüýa mertebesi berilýär. Şonuň üçin gadym türkmenler mukaddes dagyň mukaddes haýwany üçin “**Goňurbaş mukamy**” atly sazy döredipdirler. Türkmenistanyň günbatarynda salnan keçelerde-de goçuň şahy giňden ulanylýar. Bu keçeleriň nagylary öýjükleriň içindäki goçuň şahyndan ybarat. By öýjükleriň herbirine bir **emzik** diýilýär. Keçeleriň iň ulusy baş emzikli bolýar. Bu ýerdäki **emzik** sözünüň asly **ümzük**. Bu sözde “*eýeriň başyndaky we soňundaky (goç şahy ýaly) ikiuyj egri bolan*” diýmek (DLT, 1998: t. I, 105). Gadym türkmen ýaýlarynyň-da iki uýj goçuň şahyna meňzeýär. Bu-da türkmen sunyatunda goç nagşynyň ähmiyetini görkezýär. Türkmen halysynda goçdan başga dag nagşy hem bar. Bu nagş, Orhon-Ýeniseý elipbiyiniň /t/ýa-da /ta/ (◊) harpyna meňzeyär. Onsoň, bu harp dag nagşyndan alnypmy ýa-da dag nagşy Orhon-Ýeniseý harpyndan alnypmy – ony kesgitlemek kyn.

“At almankaň eýer al” diýen nakyl, öz göçme manysyndan başga-da, türkmenleriň ir wagtlardan bări eýere giňden üns beryänligini-de görkezýär. Magtymgulyda şeýle bir beyit bar:

Bedewde bedew bar alarlar zere,

Bedew bardyr degmez jula, eýere. (A. Meredow, 1997: t. III, 1096)

Magtymgulyda bu sözden dörän **eýerlenmiş**, **eýerlenen** ýaly sözleriň-de ulanylýandygyny görýaris:

Maly-dünýä yssy bermez, bazyärdir aldadyr

Ol eýerlenmiş byragdyr, hülle donlar andadyr. (A. Meredow 1997: t. III, 1096)

Ýa-da:

Oba ujundaky depe

Eýerlenen ata meňzär. (Kösäýew, 1960: 440)

Birinji beýdiň birinji setirindäki **yssy** sözü häzirki zaman türkmen dilinde ulanylýan “*gyzgyn*” manysyndaky **yssy** däl. Bu sözün asly ‘*peýda*’ manysyndaky **asyğ**. Soňundaky /g/ sesi düşensoň, **asy** bolupdyr. Bu söz gadym türkmen dilinde **assy** bolupdyr. **Assy** sözü halk gepleşiginde **yssy** görnüşine öwrülen bolsa gerek.

Eýeriň bir görnüşiniň şamanizm bilen baglanyşygynyň bardygyny aýtdyk, emma atyňda şamanizmde uly ähmiyete eýe bolandygyny bellemek gerek. Şamançylyk mifologiyasında we rituallarynda at bir “ölüm haýwany” hasap edilýär (Eliade, 1999: 511). Başgaça aýdanyňda, mistik ýolagçylyga mümkünçilik döredýän, “özüňden geçme” ritualynda ýardamçy bolýan haýwan diýlip kabul edilýär. Bu mistik ýolagçylykda at, şamanyň diňe ýer astyna barmagyna däl, onuň uçmagyna, göge çykmagyna-da mümkünçilik döredýär. At, şamanizm düşünjesine görä, öleni bu dünyäden o dünyä góterip eltýär.

Burýat şamanlarynyň özünden geçme (muňa sufizmde **jezbe** diýilýär) tanslarynda, ujunda atyň kellesiniň görnüşi bolan ýabalar ulanylýar. Dünýäniň başga ýerlerinde-de şamanlar ağaçdan at şekilleri bilen üýtgeşik rituallary ýerine yetirýärler. Hindistanyň käbir ýerlerinde ölini atyň üstünde mazara eltýärler, mazarlaryň içine yerleşdirilen tagtalaryň üstüne-de at figurlary yerleşdirilýär (Eliade, 1999: 509 - 510). Şaman rituallarynda, eger atyň özi ýok bolsa, bu haýwan, gyr atyň ýakylan gyllary ýa-da şamanyň üstünde oturan ak atyň derisi görnüşinde rituala gatnaşyár. Şamanizmde simwolik at münme ýa-da at üstünde ýolagçylyk, ruhuň bedenden aýrylmagyny, şamanyň “mistik ölümünü” suratlandyrýár.

Sözümüzü jemläp aýtsak, türkmenleriň söýgülü jandary, wepaly dosty bolan at bilen baglanyşkly käbir sözleri, örän uzak ýollary geçip, eýýäm orta asyrlarda dünýäniň ençeme dillerine aralaşypdyr. Ol sözleri bu günüki gün durmuşda gündelik ulanyp ýören ýewropalyalar köplenç ol sözleriň haýsy dilden gelenini güman hem edenoklar. Çünkü ol sözler asyrlaryň dowamında uýgunlaşyp, iňlisleriň, fransuzlaryň, nemesleriň hut öz doǵa sözleri ýaly bolup gidipdir. Biz bu makalada şeýle sözleriň diňe käbirlerine syn berdik. Emma geljekde dilçi türkmen alymlarynyň ýene-de ençeme şeýle sözleriň üstünü açjakdygyna ynansa bolar. Sebäbi atçylyk sungatýnda türkmenleriň ata-babalary bütin Gündogara belli bolupdyrlar. “At – adamyň ganatydyr” diýip, adampisint almagöz bedewlere belent baha beren türkmenleriň atçylykdaky üýtgeşik başarnygy bilen bagly at-owazasy ýewropa ýurtlaryna-da ir döwürlerde baryp ýetipdir we olaryň dillerinde ölçmejek yz goýupdyr.

Türkmen alymlaryna indi ata, atçylyga degişli sözleri, terminleri tapyp, öwrenip, derňäp, il-güne ýetirmek hormaty garaşyár. Entek şeýle sözleriň öwrenilmän, hatda köpçülige mälim bolman galýanlary-da az däl bolsa gerek. Meselem, atçylykda uly ähmiyete eýe bolan **igdiş** sözü, gynansak-da, hazırlıkçe türkmen diliniň sözlüklerinde ýok. Bu örän geň zat. Eýse,

sözlüklerə girmən galan şeýle täsin hem gymmatly sözleriň ýene-de näçesi barka? İň bärkisi ol sözleriň bir ýa-da iki däldigini çaklasa bolar. Diýmek, hut şunuň özi-de türkmen dilinde “ATÇYLYK TERMINLERINIŇ SÖZLÜĞİ”ni düzmegiň zerurdygyny görkezýän ýagşy alamatlaryň biri dälmidir nä?

Aşakda at bilen baglanyşkly nakyllar hödürlenyär:²

At ölse, arpadan ölsün.

At ölse - itiň şatlygy, bay Ölse – mollanyň.

At ölse, syrtyna siňek gonar.

At - öňküden, düýe – soňkudan.

At rysgy alnynda, är rysgy ýolunda.

rysğy ‘rizki’

At söbüginden tanalar, gawun - gabygyndan.

söbük ‘incik’

At tapynçaň, eşek sakla, düýe tapynçaň – köşek.

tapınçāñ ‘buluncya kadar’;

köşek ‘deve yavrusu’

At münen aýlygyňa garar, düýe münen – ýyllagyňa.

garar. ‘bakar’

At münen akyllı bor.

bör < bolar ‘olur’

At münmedik at müNSE,

Çapa-çapa öldürer.

çap- ‘(at) koşturmak’

Don geýmedik don geýse,

Kaka-kaka tozdurar.

At münmedik don geýmez.

At ogurla – halal, ot ogurla – haram.

oğurla- ‘çalmak’

At otuny gorasyn, aýal – götüni.

g...ni góra- ‘g...nu kurtarmak’

At aýagyň astynda agsamasyn.

At öldi nökeriň nä gamyna,

Nöker öldi hanyň nä gamyna.

Amanat at müNSEň,

² Türkmençe sözcükler açıklanırken Türkçe okunuşıyla yazılmıştır.

Syrtyný galkarak,	ǵalǵarāk	‘daha dik’
Amanat don geýseň,	silkerák	‘daha çok sallama’
Synyň silkerák.	arriǵam < <i>arryk hem</i> ‘zayıf, cılız da’	
Arrygam bolsam, it arrygy däl-de, at arrygydyrym.		
At aýlanyp, gazygyny,	aýlan-	‘dönmek’
Suw aýlanyp, ýarygyny,		
Är aýlanyp, ilini tapar.		
At aýlygyny, düýe ýyllygyny, eşek aýagynyň aşagyny gözläř.	gözle-	‘bakmak, aramk’
At algydar, düýe bergidar.	alǵıdär	‘alacaklı’
	bergidär	‘borçlu’
At bilen aýal aljaga, ogul öýerjege özi ýetirer.	öýer-	‘evlendirrmek, evermek’
At alma, abraý al, aýal alma hossar al.	äbraý < Fars. <i>āb-i rūy</i>	
		‘haysiyet’ hōssār < Fars. <i>hāstār</i>
		‘akraba’
At almankaň, eýer al.	almānkāň	‘(sen) almadan önce, (sen) daha almamışken’
At alsan, agylyň (obaň) bilen, düýe alsan, dörgüsiň (maşgalaň) bilen.	ägil (oba)	‘köy’ dörğüs
		(maşgala) ‘aile’
Arryk ata agyr gayýy yük.		
Arryk hallanar,	arriķ	‘zayıf, cılız’
Ýaby ýallanar,	ýabi	‘beygir’
Bayý garyp düşer,	ǵariyp	‘fakir’
Ýarly mallanar.		
Assa basanatdan ozar, ýüwrük ýörän taydan galar.	assa < Fars. <i>āheste</i> oz-	‘öne geçmek’ ýüwrük < yügrük ‘hızlı koşan’ ýör- ‘yürümek’ ǵäl- ‘geride kalmak’

At agynan ýerinde toy bolar.

āğınān < **āğına-an** = **āğına-dık** ‘(atın) arka üstü yatıp sağa sola döndüğü’ **toy** ‘düğün, eğlence’

At adamdan ýeser biler eýesin.

ýeser ‘kurnazca’

At adamyň ganaty.

At aýlanar, gazygynda durar.

At torbadan, it gözünden, är gulagyndan, dayhan çilden garrar. **cıl** ‘ekin alanının etrafına çekilen tümseklik’ **garra-** < **garryy-** ‘ihtiyarlamak’

Arabany at sürmez, arpa sürer.

Aran ata gamçy-da ýük.

är- ‘yorulmak’

Argymak arkaňdan gaçar.

argımaň ‘güçlü at’

Argymagy müntüp ökünenden, satyp öküin.

ökün- ‘pişman olmak’

Arkaly atyň arkasından müň at suw içer.

Arpa nany arryklatmazak bor. **arıkklatmazak** ‘zayıflatmayan özelliği olan’ **bör** < bolar

At özünü sakyrtgalatmazak bor.

sakırtğı ‘sakırğa, kene’

Arpa tapmaz atyna,

Nöker tutar götürne.

Arslan arlasa, atyň aýagy duşaklanar.

duşaklan- ‘baglanmak’

Artyk-süyüşük - itiňki,

artık-süyüşük ‘arta kalan (yemek)’

Gülli körpe – atyňky.

Awçy görmese, it görer.

It görmese, at görer.

Adam işde (?ilde)belli, at - ýolda.

Adam gowusy –Amaşa,

gowı ‘iyi’ **amaşa** ‘bir boy adı’

At gowusy – alaşa.

alaşa ‘soyu belli cins atla sıradan bir kısraktan doğan at’

Adam namartlasa, aty-da ayagyny ýitirer.

Akyllý atyny bezär, samasow –götüni.

samsow ‘aptal’ *g...ni* ‘üstünü başını’

Akyllýň aty armaz,

?*Dana duza gabarmaz.*

Al (?at) münen ýezit müner.

mün- ‘binmek’

Aljyran at agyzdyrygy bilen suw içer (?iýim iýer),

alcıra- ‘eli ayağına dolaşmak, ne yaptığını bilmemek’

Aljyran är ädigi bilen suwa girer.

ädik ‘çizme’

At toýnagyna at çydar.

çida- ‘dayanmak, tahammül etmek’

At saklamak – han saklamak.

At satsaň, obaňa geňeş. **oba** ‘köy’ **geňeş-** ‘danışmak, meşveret etmek’

At ürken ýerinden, är gorkan ýerinden.

dokma ‘hali tezgâhi’

At üstüne müneni tanar.

At çapanyňdan geçdik, eýeriň gaşyna bek ýapyş.

bağt ‘baht’ **çap-** ‘kötü duruma sokmak’

At çapyşyň şu bolsa, bilmedim meýlide ýetişişiňi.

at çapış ‘binicilik’ **meýlis** < Ar. **meclis** ‘eğlence yeri’

At heläk, göt heläk.

At yzyny tayý basar. **iyz** ‘iz’

At eýerden dynmasa, eýer atdan dynmaz. **diyn-** ‘kurtulmak, rahat etmek’

At eti – it eti,

Baytal eti – bal (?bit) eti.

At ýagsy, dünýä gelen zat ýagşy. **zăt** < Ar. **zăd** ‘şey, bir nesne’

At ýaly bilen görkli, zenan – saçы bilen. **görkli** ‘güzel’

Ata – bag, düýä – dag.

<i>Atabaşga atdan düşmez,</i>	<i>düş-</i>	‘inmek’
<i>Enebaşga hal soraşmaz.</i>	<i>soraş-</i>	‘sormak’
<i>Ata iyim gerek, ýigide geýim.</i>	<i>iyim</i>	‘yem’
<i>Ata dost ýaly seret-de, duşman ýaly müñ.</i>	<i>seret-</i> < Ar. <i>seyr</i> + <i>et-</i>	‘bakmak’
<i>At münen atasyny tanamaz.</i>		
<i>Ata namart müñüp bilmez, onuň müneninden müñmedigi ýegdir.</i>		
<i>Ata – ot,</i>		
<i>Ite – et.</i>		
<i>Ata seýis bol, şikese – seýik</i>	<i>şikes</i> < Fars. <i>şikest</i> ‘kırık’ <i>seýik</i> ‘sınıkçı’	
<i>Il oňlasa atyň soy.</i>	<i>oyla-</i>	‘onaylamak’
<i>Bedew jul içinde.</i>	<i>bedew</i> < Fars. <i>bi-dev</i> ‘hızlı koşan at’ – bu söz Arapça <i>bedevî</i> ile ilgili değildir.	
<i>Bedew at menzile keser.</i>		
<i>At arryk bolsa-da ýagyr bolmasy.</i>	<i>arrık</i> ‘zayıf’ <i>yağır</i> ‘sırtı yara’	
<i>At arryklykda görüñmez, ýigit garrylykda.</i>	<i>garri</i>	‘ihtiyar’
<i>At aýagyndan semräär, adam gulagyndan.</i>	<i>semräär</i>	‘semirir’
<i>At aýagynyň aşagyndaky oty alar, menzile garap iýer, eşek aýagynyň aşagyndaky oty ýolar, aýagyna bakyp iýer.</i>	<i>garap</i>	‘bakıp’
<i>At arryk bolsa-da eşekden artyk.</i>		
<i>At aýlanr gazygynda durar.</i>	<i>aylan-</i>	‘dönmek, dolanmak’
<i>At bady bilen, ogul ody bilen.</i>		
<i>At beslenende, gyz islenende.</i>	<i>beslen-</i>	‘süslenmek’
<i>Atgadyryny çapan biler, myltyk gadyryny atan. çap-</i>	<i>koşturmak’</i> <i>myltyk</i> ‘tüfek’	
<i>At bilen depißen taýyň aňy ýazar.</i>	<i>aňy ýáz-</i>	‘beyni sarsılmak’
<i>At bilen eşegiň bir bolsa ahyry, reňk urmasa-da gylygy meňzär ahyry.</i> <i>ahyry</i>	‘1. Ahiri 2.sonunda’	
<i>At bilen ýarag eyé saygarmaz.</i>	<i>saygar-</i>	‘tanımak, farketmek’

<i>At biýeden dogar, ner mayádan.</i>	biýe	‘kısırak’
<i>At büdrese eşek uýalar.</i>	büdre-	‘tökezlemek’
<i>At çanyaña giden dolanar, pil çanyaña giden dolanmaz.</i>	çaň	‘toz’
<i>At çapylsa durup durup bakarlar, baytal çapsa her dürli at dakarlar.</i>	baytal	‘kısırak’
<i>Atda garyn, itde erin.</i>	erin	‘ağız’
<i>Atdan aýrylsan aýryl, eyerden aýrylma.</i>		
<i>At dosty ata dosty.</i>		
<i>At, dört aýagynyň üstünde u:klar.</i>	ükla-	‘uyumak’
<i>At eti gyrk ýyllyk keseliňi gozgar.</i>	gözgä-	‘harekete geçirmek, tazelemek’
<i>At garrar agta bolar, gyz garrar pugta bolar.</i>		
<i>At gazygy kümüşden, ýol azygy iymışden.</i>		
<i>At gidensoň teblä gulp urmazlar.</i>		
<i>At gitdi örküni-de alyp gitdi.</i>	örk	‘ayak bağı’
<i>At gulagy sak bolar.</i>	sak	‘sıkı, sağlam’
<i>At güýji arpada.</i>		
<i>At güýji çölde belli. Eşek güýji batgada.</i>	batğa	‘bataklık’
<i>At öz eyesini ysyndan tanar.</i>	ys/ıs	‘koku’
<i>At gowysy doly, är gowysy däli (batyr).</i>	batyr	‘cesur’
<i>Atdan adag bolmaz, düýeden toy.</i>	ădag	‘adak’
<i>At garrasa eşek bilen dostlaşar, adam garrasa düsek bilen.</i>		
<i>At garrar meýdan garamaz.</i>		
<i>At guraly gamçy, it guraly taýak.</i>	ğural	‘alet’
	taýak	‘sopa’

Sonuç

Bu makalede atla ilgili kavramlar kültür ve dil bağlamında daha çok Türkmenlerle ilgili olarak ele alınmıştır. At gücün, güzelliğin ve zekânın sembolüdür. Arapçada at için kullanılan *feres* sözünden *ferāset* türemiştir. Bu ayrıcalıklarıyla atın Türkmen kültüründe önemli yeri vardır.

Yarış atlarının binicisi için bugün Türkçede “*cokey*” deniyor. Bu sözün İngilizcedeki en eski anlamı ‘çocuk ya da *oğlan*’dır. Türkmencede de bu binici kavramı Farsçadan alınan “*çapıksuwar*” ile karşılanmaktadır. Hâlbuki Yomut diyalektinde yarış atının binicisine *at oğlan* denir. Bu sözün Osmanlıcada kullanılan eski şekli *at oglanı* ‘sarayda atlara bakan, imrahor / mirahor’ gibi anamlarda kullanılmıştır. Bu sözün kısaltılmış şekli *oğlan* aynı anlamda ve daha sonra semantik ve fonetik değişikliğe uğrayarak *ulan* şeklinde ve ‘silahlı süvari’ anlamında Polonya’ya gecmiş ve Lehçe üzerinden Avrupa ülkelerinde ve Balkanlarda, yukarıda özette gösterdiğimiz şekillerde yaygınlaşmıştır.

Türkçe *at* Mogolcaya *agta* şeklinde geçmiş. Geri ödünçlenen bu söz Türkmencede *ağta* olmuştur ve ‘kısırlaştırılmış’ anlamında kullanılır. Kısırlık kavramı, özette de bildirdiğimiz gibi eski hükümdarların kendilerinden başka kimsede bulunmamasını istedikleri atlarını kısırlaştırmalarıyla ilgilidir. Farsçada bu söz *ähtä* ve *ähtä* şekillerinde hem ‘at’ hem de ‘kısırlaştırılmış’ anamlarında var. Farsçada *ähtäçî* ‘saray atlarına bakan, imrahor’ demek, imrahorların kaldığı eve de *ähtäçî-hâne* deniyor. Bu söz Osmanlıcada da ‘ögrenmiş at; enenmiş at’ anamlarında kullanılmıştır. Şipova, Türkmencede ve Tatarcada ‘sıradan bir at’ anlamına gelen *alaşa* ile *at* sözünün birleşmesinden Rusça ‘at’ anlamındaki *loşad* sözünün türediğini yazıyor.

At, eski devirlerde araba çekmek için kullanılmıştır. Macarca *kosci szeker* adlı at arabası Türkçe *köç çekeri* andırıyor. *Kosci* (“koçi” okunuyor) sözünden İngilizcede ‘otobüs’ anlamına gelen *coach* sözü türemiştir. “Göç” ile ilişkili olan bu söz değişik imlâlarla Fransızcada *coche*, Almancada *Kutsche*, İtalyancada *cocchio*, Portekiz dilinde *coche*, Flemenkçedede *koets* şeklinde kullanılmaktadır. Bu sözcüklerin kökeni olan *kosci* bugün Macarcada ‘otomobil’ için kullanılmaktadır. Rusça *koç (koç)* sözü de ‘göçüp konmakta kullanılan üstü örtülü (cadırılı) araba’ anlamına gelir. Bu sözden türeyen *koçevat / кочеватъ* ‘göcebe hayatı yaşamak’, *koçovka / кочёвка* ‘göcebe çadırı’ demektir. Rusçada *kyuep/ kuçer* sözü de otobüs sürücüsü için kullanılır.

Üzenginin Orta Asyada Türkler tarafından ortaya çıkarıldığına inanılıyor. İlkin iple yapılan bu âletin anlamında bir yukarı çıkma, tırmanma eylemi vardır. Bu eylemi İngilizce

aslında ‘binme ipi’ anlamına gelen ve ipten üzengi olan *stirrup* sözünde de görüyoruz. Karakalpakçada *üzengi* sözünden türeyen *zengi* ve Türkiye’de halk dilinde kullanılan *üzgü* ‘merdiven’ demektir. Bunlar üzengideki tırmanma eylemini akla getiriyor. *Üzenginin* etimolojisi hakkında çeşitli düşünceler var. Şinasi Tekin bu sözün Uygurca ‘taban’ anlamındaki *izengülükk* ile ilgili olduğunu söylüyor.

At, Şaman mitolojisinde ve ritüellerinde bir “ölüm hayvanı” sayılıyor. Başka bir deyişle, mistik yolculuğa imkân yaratan ve kendinden geçme (cezbe) ritüelinde yardımcı bir unsur olarak kabul ediliyor. Mistik yolculukta at, Şaman’ın yalnız yer altına götürülmesine değil, onun uçmasına, göge çıkışmasına da yardımcı oluyor. Şamanizm düşüncesinde atın bir özelliği de ölenleri bu dünyadan öbür dünyaya götürmesidir. Türkmen kültüründe Şamanizm unsuru eyerin yapısında görüyoruz. Eski Türkmen eyerlerinin iki ucu kıvrıktır ve koğun boynuzunu andırır. Savaşlarda kullanılan yayın da iki ucu kıvrıktır. Şamanizmde dağ mukaddestir, dağda yaşayan ve *koyurbaş* denen dağ koçu da evliyâ sayılır. Türkmen halk müziğindeki *Goyurbaş Mukamı* da çok eski bir saz eseridir. Koçboynuzu andıran şekle Eski Türkçede *ümzük* denir. Türkmen keçelerinde hanelerin ortasındaki koçboynuzuna benzeyen desene *emzik* denir. Bu da *ümzük* sözünün değişikliğe uğramış şeklidir. Şamanizm kültüründe at kurban etme geleneği vardır. Orta Asya Türk halklarının bazılarının at eti yemeleri de bu gelenekle bağlı olmalı. Türkmenler at eti yemezler ve atasözlerinde “at eti - it eti” diyerek bir bakıma yenmemesi gerektiğini vurguluyorlar. Çünkü onlar için at mukaddes bir hayvandır. “*İl oňlasa (onaylarsa) atıji soy*” denmesi de Türkmenler için atın en değerli varlık olduğunu gösteriyor.

Bu yazında ele alınan atla ilgili konular Türklerin at kültürünün geniş bir alana yayıldığını gösteriyor. Ancak bu büyük kültürün diline fazla ilgi gösterilmemektedir. Atla ilgili bir bakanlık bulunan Türkmenistan’da atçılık terimleri üzerinde durulması gereklidir. En azından *çapıksuwar* yerine şekil değiştirerek dünyaya yayılan *atoğlan* kullanılabilir. Bütün Avrupa ülkelerine sözcük veren ve büyük Türk dili ailesinin önemli bir kolu olan Türkmençenin ödünç almaya ihtiyacı var mıdır?

Bibliyografiýa

- ARAT, R. R. (1979). *Kutadgu Bilig*. Ankara. (K.B.)
- AŞYRPUR MEREDOW, N. (1997). *Magtumgulynyň Düsiündiriş Sözlüğü*, İran.
- ATALAY, B. (1998). *Divanü Lugat-it-Türk Tercümesi*. Ankara. (DLT)
- Azərbaycanca-Rusça Lügət*. (1985), Baku.
- BANG, W. (1919). *Von Köktürkischen zum Osmanischen*, SBAW.
- BIKINNIN, I. (2008). “Turkic Loan Words in English”, Internet makalasy.

- CEBECİOĞLU, E. (2004). *Tasavvuf Terimleri ve Deyimleri Sözlüğü*. İstanbul.
- Chambers Dictionary of Etymology*. (2003), MAME. France.
- CLAUSON, G. (1972). *Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*. Oxford.
- Collins English Dictionary*. (1992). Glasgow.
- Derleme Sözlüğü* (1993), Ankara. **(D.S.)**
- DOERFER, G. (1963). *Türkische und Mongolische Elemente in Neopersischen*. Wiesbaden. **(TMEN)**
- ELIADE, M. (1999). *Şamanizm*. (çev. İ. Birkan). Ankara.
- EL-YESUÎ, L. M. (1927), *El-Munjid*. Beyrut. **(El-Munjid)**
- EREN, H. (1999). *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*. Ankara.
- ERGİN, M. (2005). *Orhun Abideleri*. İstanbul.
- İskender Beg-i Türkman-i Munşı. (1334 Hijri Şemsi kalendar). (Redaktör, İrej Efşar). *Ta:ri:h-i A:lem-a:ra:-yi Abba:si:*, Tehran.
- KÖSÄÝEW, M. (1960). *Magtymguly, Saylanan Şygyrlar*. Baku.
- LESSING, D. F. (2003). *Moğolca-Türkçe Sözlük* (çev. Karaağaç, Günay), Ankara.
- MACKENZIE, D. N. (1971). *A Concise Pahlavi Dictionary*. London.
- MENINSKI, F. (2000). *Lexicon Turcico, Arabico, Persicum*. İstanbul.
- MEREDOW, A. (1997). *Magtymgulyň Düşündiriş Sözlüğü*. Eýran.
- MOIN, M. (1381 H.). *Färhäng-e Fārsī*. Tehran.
- NOZEDAR, A. (2008). *Signs and Symbols Sourcebook*. New York.
- Oxford Dictionary of English Etymology*. (1966). New York.
- ÖGEL, B. (2002). Türk Mitolojisi. Ankara.
- PAASONEN, H. (1950). *Çuvaş Sözlüğü*. İstanbul.
- SÂMÎ, Ş. (2004). *Kamus-i Türkî*. İstanbul.
- SARI, M. (1984). *Arapa-Türkçe Sözlük*. İstanbul.
- Şeyh Süleyman Efendi-i Buhari (1298 Hicri Rumi kalendar), *Lugat-i Çagatay ve Türkî-yi Osmani*. İstanbul.
- ŞİPOWA, Ý(E). N. (1976). *Slowar Týurkizmow w Russkom Ýazykye*. Alma-Ata.
- Tatarsko-Russkiy Slowar*. (1988). Kazan.
- TEKİN, Ş. (1990). Üzengi Kelimesi Nereden Geliyor? *Tarih ve Toplum*, 81, İstanbul.